

státu býti na škodu jmenovitě tehdy, kdy majitelem obligací státních jest cizinec, který není povinnen platiti daň státu cizímu. Daň z kuponů zakládá se v ustanoveních o dani z příjmů, kteréž podléhají úroky ze zá-půjček, pohledávek dlužních, důchodů doživotních a z jiných důchodů majících za předmět úroky z kapitálu. Daně kuponové jsou sprostěny půjčky státní, jimž osvobození od placení daně jest zajištěno (renta zlatá), dále některé zápůjčky obecní, obligace prioritní a cizozemské papíry cenné. Daň kuponová vztahuje se tedy na sjednocený dluh státní, jakož i na zápůjčky loterní z let 1854 a 1860. Výška srážky jest rozdílou. Původně obnášela míra úroková daně z příjmů 5⁰/₁₀, později však zvýšena byla na 7⁰/₁₀. Na to byla daň kuponová zák. ze dne 20. června 1868 a zák. ze dne 26. června 1868 č. 67. ř. z. zvýšena, míru daně obsahuje pro všeobecný založený dluh státní 16⁰/₁₀, pro výhry a úroky zá-půjček loterních z r. 1854 a 1860, jakož i zápůjčky berní z r. 1864 20⁰/₁₀. Ostatní úroky a dividendy podléhají srážce daně 10⁰/₁₀. Úroky ze zástavních listů spořitelien a úroky ze zápůjček obecních, které daně sprostěny nejsou, konečně úroky ze spořitelních vkladů společenstev a založen má příjemce přihlásiti ve příznání (fassi) daně z příjmů.

Daň z lihu viz Daň kořaleční.

Daň z masa. Daň z masa upravena je (nehledě k dani z masa ve městech uzavřených) zák. ze dne 16. června 1887 č. 60 ř. z. a vykonávacím nařízením ze dne 26. června 1877 č. 61. ř. z.

I. Předmět a podmět daňový.

1. Dani z masa podléhají zvířata v sazbě zákonem stanovené taxative uvedená, jakož i maso zvířat těchto. Masem rozumí zákon o dani z masa všechny k lidskému požívání způsobilé části (tedy na př. i tuk) zvířat v sazbě jmenovaných, vyjímaje krev a vnitřnosti, nechť jsou ve stavu surovém, nechť uzené, nasolené, nakládané, obzvláště i uzenou slaninu, maso konservované a jiné výrobky z masa.

2. Ku placení daně z masa jsou zavázáni:

a) řezníci, uzenáři, hostinští a vůbec osoby, které úplatně scizování masa buď syrového nebo připravovaného po živnostensku provozují (§ 1 čís. 1 lit. a jmen. z.);

b) osoby, které sice živnost řeznickou neprovozují, které však porazivše kus dobytka dani podléhajícího se o něj rozdělí nebo čerstvé maso jeho zcela nebo z části rozprodají;

c) osoby, které prodávají v malém maso naložené, slaninu, maso konservované a jiné výrobky masné, které z velkoobchodů do svého závodu přenášejí.

II. Jednání poplatná.

1. Vyjímaje porážení dobytka za příčinou zamezení nebo potlačení nemocí dobytčích (§ 3 č. 1 jmen. z.) a porážení zvířat uvedených ve 2. a 6. řadě sazby, které před se běrou osoby, jež maso ani nevysekávají, ani jiný obchod s masem v malém neprovozují, nýbrž poražený dobytek v celých kusech prodávají (huntýři, § 3 č. 4 jmen. z.), jest porážení při řeznických živnostech bezvýminečně dani podrobena (§ 1 čís. 1 lit. a jmen. z.). Porážení, které jiné osoby před se běrou, jest, vyjímaje případy nemocí dobytčích jen tehdá dani podrobena, děje-li se buď na společný účet 2 nebo více osob (§ 1 č. 1 lit. b jmen. z.), anebo scizuje-li se čerstvé maso zabitého zvířete buď zcela anebo z části úplatně (§ 1

č. 1 lit. *b* *β* jmen. z.). Však i zde nepodléhá dani porážení pro společné slavnosti (§ 3 č. 3 jmen. z.) a porážení vepřů, z nichž se jen syrový tuk scizuje (§ 3 č. 2 jmen. z.).

2. Odebírání masa jest podrobena dani jen na straně živnostníkův (řezníkův), když daň z masa pro obvod platnosti tohoto zákona vyměřena ještě nebyla (na př. při mase přiváženém z jatek daně prostých, z cizozemska), aneb jestliže maso se odebírá ze řeznické živnosti, která ve příčině daně sjednání učinila aneb konečně, když byla sice daň zapravena, avšak dle nižší položky sazbové, než která platí v místě odebrání (§ 1 č. 2 jmen. z.). Dani nepodléhá odebírání masa z místa za účelem vybírání daně potravní uzavřeného, byla-li v místě tom daň již zapravena, jakož i odebírání masa huntýři pro jich domácí spotřebu a konečně odebírání od živnostníka, který platí daň na základě sjednání, když maso odebírají osoby, které jen vyvařováním masa se zaměstnávají, je však neprodávají (§ 4 č. 5, 6, 7 jmen. z.).

3. Vyjímaje toliko případy, kde maso jako část povinné stravy od hlav rodiny, službodárců atd. se poskytuje (§ 5), jest scizování masa vůbec dani podrobena, když z něho v obvodu platnosti tohoto zákona daň vůbec ještě vyměřena nebyla, aneb když scizovatel platí daň na základě sjednání, kteréž na místo, kde se maso odevzdává, se nevztahuje, a konečně, když daň sice dle sazby byla zapravena, však dle položky nižší, než která platí v místě, kde se maso odevzdává (§ 1 č. 3 jmen. z.).

Osoby, které pouze velkoobchod uzeným, nasoleným masem nakládáním, slaninou, salámy aneb jinými výrobky provozují, jsou nejen ve příčině porážení, nýbrž i ve příčině odebírání a scizování masa z povinnosti daňové vyňaty, za to však ohledně použití masa pro potřebu domácí dani podrobena (§ 6 č. 9 lit. *a* a § 1 č. 4 jmen. z.). Provozují-li tyto osoby též obchod v malém se zmíněnými druhy masa a je-li místnost, kde zásoba pro obchod v malém aneb pro domácí spotřebu určená se uschovává, od místnosti velkoobchodu úplně oddělena, jest přenášení zmíněných druhů masa z místností velkoobchodu do místností oněch jedním poplatným (§ 1 č. 4 a § 9 lit. *b* jmen. z.).

III. Povinnost daňová.

Každá osoba, která poplatné jednání před se běže, jest povinna daň platiti (§ 7 jmen. z.).

1. Vyměření daně: Daň jest dle jednotlivých poplatných zvířat různá. Měřítkem sazby jest jednak kus, jednak váha masa. Z »kusu« platí se daň, když »porážka« dani jest podrobena, vyjímaje případ, když osoba, živnost řeznickou neprovozující, porazí zvíře, z něhož však jenom část zcizí (§ 9 č. 1 a § 9 č. 2 jmen. z.), dále ve případech, kde odebírání masa nebo prodej jeho jest poplatným, nebo když celé poražené zvíře bez oddělení částí dani podrobených aneb toliko s oddělením hlavy nebo nohou jest předmětem jednání poplatného. Ve všech ostatních případech jest měřítkem váha (§ 2 č. 2). Je-li jednání jen proto poplatným, poněvadž z masa prve jen dle nižší položky sazbové daň byla zapravena, je rozhodnou difference mezi sazbami v různých místech platnými. Daň z masa dle sazby vyměřená může jen tak zv. boletami, jež jméno a bydliště plátcovo udávají, býti zapravena (§ 10 jmen. z.). Míra daně řídí se dále místem, kde se jednání poplatné před se běže (§ 9). Místem rozumí se příslušný obvod obce — při území statku katastrální obec statek obkličující (§ 11).

Sazba řadí veškerá místa do 3 místních tříd. Do I. třídy náležejí místa, která při posledním sčítání lidu vykazovala přes 20.000 obyvatelstva, do II. patří místa s obyvatelstvem od 10.000 do 20.000 a do III. místa s obyvatelstvem do 10.000. Pro obce venkovské platí ta výhoda, že celá obec venkovská do III. třídy náleží, i když souhrn obyvatelstva jejího 10 tisíc duší dosahuje nebo převyšuje (sazba *a* § 11 jmen. z.).

2. Vybírání daně. Vybírání děje se buď dle sazby, buď na základě sjednání nebo propachtování.

IV. Dozor.

1. Všeobecný dozor. Živnost řeznická stojí pod dohledem úřadu finančního. Kdo živnost řeznickou provozovati aneb na jiné místo přenést chce, musí to oznámiti finančnímu úřadu I. stolice, který jemu vydá t. zv. povolovací list důchodkový. Orgány bdící nad zachováním předpisů o dani z masa (státní orgány, pachtýři, společnosti daň sjednavší) jsou oprávněny, kdykoliv ve dne, a jestliže jednání poplatné v noci se předsebeře, i v noci do místností živnostenských vstoupiti a tam za účelem úředního jednání prodlévati. Majitel živnosti je povinen buď sám neb svými lidmi ku jich žádosti při prohlídce pomáhati a jim potřebná vysvětlení poskytnouti (§ 20 a 21 jmen. z.). Za místnosti živnostenské pokládají se skladiště, jatky ne více než 2 km. od skladišť vzdálené, místnosti, v nichž majitel živnosti zásoby masa uschovává aneb dobytek dle sazby poplatný chová, konečně všechny prostory s těmito místnostmi bezprostředně souvisící. Orgánové dozorcí jsou oprávněni konečně též veřejné jatky ve dne a ve případě nočního porážení i v noci prohlížeti a zde za příčinou úředních výkonů se zdržovati, do protokolu nahlížeti a z něho výpisy si činiti.

2. Dozor při zapravování daně dle sazby (§ 24—39 jmen. z.). Majitel živnosti musí jednotlivé prostory místností živnostenských dle nařízení finančního úřadu znameními a číslicemi opatřiti a každou změnu těchto místností do 48 hodin oznámiti; musí též vésti přihlašovací a revisní archy a jest povinen jednotlivá poplatná jednání z pravidla 12 hodin napřed ohlašovati (jestliže zvíře bezodkladně v takový čas musí býti zabito, kdy již úřadovny finančních orgánů jsou uzavřeny, aneb je-li oznámení nemožným, stačí, oznámí-li se porážka obecnímu představenému § 32 jmen. z.). Dále dlužno oznámiti každou změnu ve stavu dobytka, vyjímaje změny ve stavu dobytka tažného a se pasoucího, pokud déle 6 dnů z místností dozoru podrobených vzdálen není a vyjímaje ony kusy dobytka, které v hostinci dani podrobeném odděleny jsou od dobytka hostinskému patřícího, třetím osobám náležejí a nejvýše 3 dny v hostinci setrvati mají. Z dozoru toho jsou vyjmuty řeznické místnosti, kde se dobytek neporáží (§ 34 jmen. z.). Podnikatel řeznické živnosti jest zavázán orgánům finančním ku jich žádosti přihlašovací i revisní arch a též boletu předložiti a proti potvrzení jim vydati. Podnikatel živnosti, jehož dobytek dozoru podléhá, jest posléze zavázán, nejen dobytek, který má, nýbrž i dobytek jemu chybící vykázati. (Zajde-li kus dobytka smrti aneb jinou náhodou, dlužno to ihned představenému obce oznámiti a dle možnosti i prokázati.)

3. Vykonyávání dozoru u osob, které živnost dani z masa podrobenou provozují (§ 38 a 39 jmen. z.) Jednání poplatné musí býti oznámeno a z něho daň vyměřena. Pokud se ohlášení a vyměření

daně nestalo, nesmí jednání poplatné, vyjímaje porážky nutné, předsevzato býti (§ 38 jmen. z.). Finanční orgánové jsou oprávněni v den, kdy jednání poplatné má se předsevzítí, do příslušné místnosti vstoupiti a tam místná opatření učiniti (§ 39 jmen. z.).

V. Náhrada daně.

Daň zaplacená může se žádati nazpět (§ 35 jmen. z.) jen tenkrát, když zvíře nebo maso, z něhož daň byla zapravena, má dopraveno býti do místa pro vybírání daně potravní uzavřeného. Povolení k tomu udílí finanční úřad I. stolice na dobu 1 rok každému, kdo řeznickou živnost podrobenou dani dle sazby provozuje, aneb kdo se podrobí přepisům kontrolním pro tuto živnost platným.

Daň, jejíž náhrada se žádá, musila za příčinou porážky zapravena býti s výhradou případného jejího vrácení.

Zvíře dani podrobené musí se do místa uzavřeného dopravit celé (vyjímaje nejvýš hlavu a nohy); při zvířatech pod č. 1 v sazbě uvedených nutno dopravit však nejméně 25 kg. masa (§ 28 posl. věta jmen. z.)

Poražená zvířata musí nejdéle do 3 dnů po porážce ze živnostenské místnosti a z jatek býti odstraněna.

Nárok na vrácení daně musí se během 14 dnů ode dne vydání bolety ku platnosti přivésti.

Dozorčí orgánové jsou oprávněni, zvířata s výhradou vrácení daně poražená způsobem neškodným poznamenati, aby jich totožnost při dovozu do města uzavřeného zjištěna býti mohla.

VI. Tresty.

Zákon o dani z masa prohlašuje následující jednání trestnými:

1. Použije-li kdo ku průkazu, že daň zapravena byla, bolet nepravých nebo padělaných.

2. Vymůže-li si osoba, činící nárok na vrácení daně, potvrzení o tom, že zvíře nebo maso do města uzavřeného dopravila, aniž by se tak bylo stalo a aniž by se byla daň dříve zapravila.

3. Naleznou-li se v místnosti živnostenské části zabitého zvířete, jehož zdanění nemůže býti prokázáno.

4. Předsevzme-li kdo jednání poplatné bez předcházejícího ohlášení, stihne jej trest pořádkový.

Trest obnáší z pravidla 4—8násobný obnos zkrácené daně; nezdaněný dovoz do měst tresce se jako podloudnictví 5—10násobným obnosem daně. Kromě jmen. z. platí tu též podpůrně ustanovení trest. zák. důchodkového.

VII. Sazba potravní daně z dobytka jatečného a drobného a masa pro území otevřené:

Číslo položky	Pojmenování předmětu daně podrobeného	Měřítko ku vyměření daně	I.		II.		III.	
			t ř í d a					
			výše poplatku v r. m.					
			zl.	kr.	zl.	kr.	zl.	kr.
1	Dobytěk jatečný a drobný, a sice: voli, býci, krávy a telata přes rok stará	za kus	5	04	3	78	2	52
2	telata do 1 roku	» »	—	84	—	63	—	42
3	ovce, berani, kozy, skopci	» »	—	32	—	25	—	17
4	jehňata do 14 kg, kůzlata, selata za kůzlata v Tyrolsku, Vorarlbersku, Krakově, Haliči a Bukovině	» »	—	21	—	17	—	11
5	vepři od 5—19½ kg	» »	—	09	—	07	—	04
6	vepři přes 19½ kg	» »	—	63	—	42	—	32
7	čerstvé maso Jednotlivé k lidskému požívání způsobilé části poraženého dobytka, pak nasolené, uzené a naložené maso, salámy a jiné výrobky	100 kg	1	87	1	50	—	94

Poznámka: 1. ze zvířat, jimž jen jednotlivé části (hlava neb nohy) odňaty jsou, vyměří se daň dle sazby. 2. Za telata ne starší 1 roku považují se taková, jimž ještě žádný mléční zub nechybí. 3. Váhami v položkách 4, 5 6 uvedenými rozumějí se váhy zvířat v čase, kdy se daň vyměřuje; 4. při vážení masa neodpočítávají se části k lidské potřebě nezpůsobilé (jako kosti).

Daň z příjmů.

Daň z příjmů zavedena byla pat. ze dne 29. října 1849 č. 439, ř. z. jednak za účelem zvýšení a doplnění daní výnosových, jednak za tím účelem, aby břímě daňové stejnoměrněji rozděleno bylo. Příjmy dani této podléhající vřaděny jsou do 3 tříd, v nichž různým způsobem daň se vyměřuje.

I. Třída první.

1. Předmět daně.

Do první třídy vřaděny jsou příjmy z podniků dani výdělkové podrobených, pak příjmy z bání a hutí a důchody z pachtu. Sproštěny daně z příjmů jsou příjmy plynoucí z umění, ze živností, z vyučování soukromého a z provozování dopravy oněch osob, jimž vyměřena jest daň výdělková dle třídy nejnižší. Osvobození od placení daně z příjmů jsou též obchodníci podomní.

Osvobození však místa, nemá provozuje-li táž osoba dvě nebo více zaměstnání, jež spadají do nejnižší třídy sazby, zároveň (vým. min. fin. ze dne 11. července 1850 č. 8710.).

Podniky I. třídy mohou býti sproštěny daně z příjmů jen tehda, neobnáší-li příjem z nich ani 600 zl. (nál. spr. s. dv. ze dne 13. března 1879 č. 467 sb. »Budwinski« č. 447). Společenstva výrobní a hospodářská, pak záložny sproštěny jsou daně z příjmu, neobnáší-li příjem za minulý rok ani 300 zl. Léčárny milosrdných bratří jsou rovněž osvobozeny od placení daně z příjmů.

2. Daň z příjmů vyměřuje se v této třídě na základě přiznání čili fassé, které jest poplatník povinen úřadu předložiti. Má-li poplatník dva nebo více podniků, z nichž jeden vykazuje příjem poplatný, druhý